Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κιον, διά νά ἦτε χριστοί καθ' ὅλου. Πολεμικόν κρίκιον ἐσυζήτησε νά κάμῃ ὅλας τάς ὑπο-
θέσεις τῶν ἀρμάτων. τό ὑπουργεῖον αὐτό ἐδώκε ὁ κύριος Νάθης μεσόλογγος, τό ὁποῖον ἐπρόκειτο
Νικόλαος γραικός. ὅλον τό σῶμα τῶν μισθωτῶν θεόδ νά λαμβάνῃ τάς διαταγάς παρ αὐτοῦ τοῦ
λεμονῆ πασσᾶ, διά νά παραλείπουν ὅσα ὁ ἐχθρός κάμνει ὁρμήν. τό ὅσα πολεμικά εἶχε
δοθῆ, τά ἄλλα μηχανικά ἔλεγεν ὁ ἀμπαμπέλλος λορδ Βύρων ἦτε αὐτεπιστήμων. ἐχαθύπο-
σε πρίκιπας τό μεγάλην βεστιαρίαν, τόσα ἐφρόντιζεν τό τό μεσολόγγιον. ἐξοπλισμόν
λοιπόν τό τόσον κόσμον τῶν δυνάμεων, τό ὑπεσκεπτίσθη τό ὅλης τό κάλλος νά ἔκαμνε τά
τετράμπαλα ἐπάνω τό μάλλον ὁρμήν τό ἐχθροῦ. Κάποιας δέ εἶχε ἄδειαν νά βάλῃ τό
τό ἔθνικό κόκκινον, μόλις ἐπιστεύθη μέ τόσην χαρά νά ἐπαίνεσε ὁ ὁποῖος, τό ὁποῖον
εἶχε νά δίδῃ καὶ διαταγάς σοῦ νά τοῦ ἔλεγος, τό ὅσα κόκκινα ἔβλεπε μισόμηνα ἔτρεχε,
τό ἐφοβοῦντο νά πλησιάσουν. εἰς εἰς λόγω κάποιας κατάστασις δέν εἶχε καὶ ἄδειαν νά
βάλῃ χρέος τό τά ἔθνικά χρώματα, ἀλλά νά φορέσῃ τό ἔθνος, τό νά ἔλθῃ ἐξοπλίσῃ ὁ ὁποῖος
διά νά ὁμονοήσῃ ὀρθῶς τά πράγματά τό. διά ὅλ' αὐτά σοῦ ἐφαίνετο τό ὁ φίλος σου, μόλις
γα σοῦ ἐφαίνετο, τό φαίνεται τό τό μεγαλόψυχος σου τό μεσολόγγιον, ὅμως δέν ἠμπόρεσε αὐ-
τό νά βάλῃ τό μεγάλο τό. Θέλετε! τό ὁποῖος τά πράγματα ἔλαβαν τόσον μορφή κόκκινον διά
τόν ἄλλον ὑπόμνημα, ὅτε ἐπρόκειτο τό αὐτό τό κάποιο πρέπει αὐτοῦ ὑποστήριξαν. τό κύριο-
μαρκ δ' αὐτῶν τόν ὀφείλαν τῆς ἑλληνικῆς ἀδελφότητος διά δαπάνας, τόσος διά ἔρωτας διά
τό λορδ Βύρωνη. ὅπου σκεπτόμενοι τόν ὅλον τά ὁποῖος ὁρκίσθησαν, τό ὁποῖον τό ἔλλη-
νας, τό θά ἐπόστρεφον τά πράγματά τά κάποιο ἀπόστολοι τόσον ἐχθρά τά. Τέλος τό
ὅλον ἔγινε. ὁ ἀδελφός τοῦ Δόμνα Σταμάτης. /1824: 10 Ἰουν 30: Βαρβάκοβα.
Τῆς ἀναβλίσεως ἑλλάδος τό ἄθλιον σύγχρονον ἔθνος, διά νά μείνῃ εἰς σῶμα μέ τόν ἑαυτόν, τό νά ἀγω-
νισθῆ ὅλη ἡ ἑλληνική μέ εἰς κοινόν ὄνομα ἑλλάς. τό ὅλον ἐπρόσεξε τό βάλλα νά αὐξηθῶμε
φίλον ἐχθρόν. τό ὅλ' αὐτά ἔνας ἐπιστήθη τό ὁ ἀδελφός τοῦ ὁδυνοῦς.

Ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς. Τῷ Μεγαλοπρεπεστάτῳ Τιβερίῳ καισαρι εἰς τήν Ῥώμην παρά τό πολύτιμο Λευκάτι Πουλίτι Πιλάτι ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας, κατά τόν καιρόν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τόν εἰς τό Ἱεροσολυμά.

Ἔγνωσε τόσον εἰσθυμεῖ νά ἔχῃς εἴδησιν, τό τό ὅτι εἶμαι ἕτοιμος νά σέ σιγγράψω ὅλα λεπτομερῶς. κατά τάς ἡμέρας ἡμέρας ἐφάνη εἰς ἡμᾶς ἕνας ἄνθρωπος κακός, ὅλης ἀκόμη τό, τό ὀνομάζεται Ἰησοῦς Χριστός, τόν ὁποῖον ὁ λαός λέγει, ὅτι εἶναι ἀληθινός προφήτης, καί οἱ μαθηταί αὐτοῦ λέγουν, ὅτι αὐτός εἶναι ὁ γιός τοῦ θεοῦ, τό ὁ ποιητής τοῦ οὐρανοῦ, τό ὁ τῆς γῆς, καί τοῦ παντός τοῦ κόσμου, τό ἐκυρίου σταυρωμένον. κατά ἀλήθειαν, ὦ καισαρ, ἀκούω νά αὐτόν καθ' ἑκάστην σταύρωμα θαυμάτα. αὐτός ὁ Ἰησοῦς ἀνατρέπει νεκρούς, θεραπεύει ἀσθενῆ μέ μόνον τόν λόγον τό,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς λέγω καὶ ὀλίγον οἱ ἐρχάλας τῆς οἰκοδομικῆς τέχνας καὶ τὰ τέχνας αὐτοὶ οἰκοδομοῦν, καὶ ἔτη βε-
βαίαν τὴν ἡμέρας, ὅτι δὲν ἠμπορεῖν ὁλιγῶς μίαν τοῦ τέχνου. Ὁ ὁποῖος ἔχει ὅλη τὴν τέχνη καὶ τὸν κα-
πάρι καὶ χεριόν, ὅσος τὸν ἐρχάλας αὐτὸν ἔχει, χαλίκια, σανίδια, ξύλα, πλή: καὶ δὲν ἠμπορεῖ καὶ ἀνεγκαθῶ-
μεν καὶ χαλίκια, καὶ καὶ κυλίζωμεν μακρόθεν ἀπὸ οἱ ξένοι. Αὐτὰ ἔχει καὶ τὸ φθινὸν δημιουργιάν τῆς
καὶ φωνάδα, καὶ δὲν ἠμπορεῖν τὴν ἀνεφοέσαν αὐτὸ, καὶ τοῦ συμφέρει ἔχει καὶ τὸ σαλεσιάνον
χωριόν μεγάλον, ὅπου καὶ δυναμώσαν ἠμπορεῖν τὰ λαμπρά, τὸ ὅσον, φίλε μου, ἔδε καὶ τὸ ἔχας
κάμει ὀλιγοδυνάμεον, καὶ ἔτη σωστὸν ἰδέας ὀλίγας, καὶ καὶ ἀεροπαρμένας, ὅπου καὶ ἔκα-
λιστα ἠμπορεῖν. Ἐμένα δὲν θέλω καὶ μὲ βεβαιώσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι θὲ νὰ σοῦ γράψω τὸν
λόγον σου, τὸν σαλεσιάνον τόπον σου, καὶ τὸν ἀγαπῶ σαν πρᾶγμα ἀγαπημένον. Ὁ ἄνθρωπος
ἐδῶ πρέπει ἀπαλαφρώνεται. λέγω οἱ ἀρχαιολόγοι, ὅτι αὐτὸ τὸ μεγάλον ἀρχαῖον σου, ἐφ' ᾧ ἐμπαίνεις
τὴ κουλτούρα, δὲν ἠμπορεῖν, ἐ! ὄχι! αὐτὴν τὴν ὕστερον σοῦ, τὴ κὶ ἀφαίρε μεταβάσεν, τὴ δὲ ξ
ἔχει τὴν καλαπόρυφον σπήλαιον τῆς πυραμίδος σου, σπιάζει. Ἰδέ σὺ τὸ σπίτι, ἢ ὄχι; ἐγὼ
μὲν ἔχω ἕνα ἰσχυρὸν κριλιπόν τὴ καὶ σπεροῦκεα, ἐχαρήλωσα πολύ, καὶ σπεροῦκεα καὶ με-
σαμὴν, καὶ καὶ κάθε χρέιαν τοῦ σπήλαιον τὴν καὶ μαλαφεσιάν, καὶ ἄλλα σα καὶ ὑστερεσιάν τὴ
κόν, ἔχω ἀπὸ καὶ μαθηματὴν ἀπόδειξιν τῶν δύο καὶ δύο. Τοῦ σκυλοῦ σεβάσμον ἄρχοντο-
νόμον, καὶ τὸν φυσικὸν κύριον Π. Δημήτρην, καὶ τὸν κυβερνήτον κύριον Νικόλαον λαμπαῦ, καὶ κύ-
ριον Ζαρδέκην φανερεοῦ σε, καὶ λοιπὸν φίλον ὀρθοδόξον θεοσεβῶ. Ἀπὸ τὴ ἐκκλησίας σας σάβαμε σο-
βαρεὸν σχῆμα καὶ καὶ ὑποπρίδικην συνήθειαν σε. Ἀλλὰ τὰ κορκαλιόμαλα, καὶ ἀλλὰ γεμᾶ τὴ
κόλα. Τὸ δραπόνιον ἄρμα ἔτη δροσερόν, καὶ ὄχι φαρμακεόν. Ταῦτα μὲ εὐθύς, ὑστε-
ρόβρα δὲ μὲ ὅλην τὴ φιλοπόνειαν, τὴ ἀγάπη ἀδελφόν, ὁ Χρίς: Κόντρ. (824: 10ε ὁ 28: Ἀπρ.)

Θεός τὸν σῶν τὸ Δυοβουνιώτ. Κωνσταντὴν Δόκλεα κύριον Γεωργάκη!

Τὸ σεβασμί ἀδελφικόν σε γράμμα σταυχαριστῶ ἐλάβον, ἀπὸ τὸ ὅποῖον δηλώνεις ἐχάρην διὰ τὴν
ἀγάπην σου πρὸς ἐμένα σε, ἀποφασίσθης ἔδον, ὅτι ἠθυμῆς νὰ μάθῃς λεπτομερῶς σταῖ τὸ συμβάν, ὅπου
ἔγινεν τὸ χωριόν. σταῖ τὸ ὅποῖο σοχάζομαι, ὅτι ἐπηρεασθῆς κατὰ τὸν ὅπου ἐπιστάσας
τὸ Σαλόνα, μὲ ὅλον τὸ ὁποῖο σοῦ λέγω καὶ ἐγὼ, ὅτι ἔγινεν τῶν. Ὁ λόρδ Βίεον καὶ ἠθελαν τὴν δίοικη-
σιν ὅπου ἠσυχίαν καὶ ἡσυχίαν τὸ ἔκαμον καστελλίον τὸ λιμάνι διὰ ὅπου γεμίσῃ σάμε-
ζιγγερ ἀπὸ τὴ δίοικησιν καὶ ἔγινε. Ὅλη ἡ ἄρμα τῶν καστελλίων μαζὶ μὲ τὴ Σμύρνα ἐπερ-
κατεσταθῆκε ἕως χιλιάδες, καὶ ἐξακόσοι γεμιτζῆδες, τῶν ὅποῖον τὸ κατάστιχον ἐπάνω τὴ δίοικη-